

מאמר מערכת 1

מאת מיקל באסולס

הנחתם נכון: תיבת הדואל הנכנס שלי ממש בוערת! כצפוי, לאחר הכרזת "הדיון על ונצואלה", בימים אלה קיבלנו מבול של הודעות. רבים שמחים על הדיון ואחרים מודאגים מעצם פתיחתו. אחדים רואים אותו חפוז ואף לא מתאים לזמן הזה ואחרים חושבים שהוא נפתח מאוחר מדי. ישנם כאלה שמתאמצים להגיע להמשגה החל מחווייה שנראית להם קשה לעיכול, אפילו טראומטית וכמובן, ישנן גם הודעות... שלא קיבלנו עדיין שיש להניח כי הן מעניינות כמו הקודמות.

עם זאת, כל ההודעות שקיבלתי מסכימות לפחות בשתי נקודות:

1. הדיון היה שם מוסתר ורדום, השלכותיו היו לפעמים זדוניות.

2. עמיתינו בוונצואלה שידרו אותות אזהרה ויש להגיב להרגשת האי-נחת.

מאותות התרועה: "סוף סוף דיון פתוח באסכולה!" אכן כן, וכעת יש להנחות אותו, לתת לו את המקום שהוא ראוי לו עם מגבלה מינימלית אך הכרחית: עדיפות להודעות מחברי האסכולה של AMP.

מאותות האזהרה: "הפוליטיקה נכנסה ל-AMP!" אכן כן, ואין ספק כי הסיבה לכך היא שהפוליטיקה כבר הייתה בפנים, מעולם לא חדלה להיות שם. גם כאן אפשר רק לפתוח את הדלת, לקרוא מבפנים ולהזמין להיכנס. השאלה היא על איזו פוליטיקה מדברים: פוליטיקה שהיא פנים, ותו לא? הפוליטיקה של הנמצאים בימין ושל אלה הנמצאים בשמאל? הפוליטיקה של הנמצאים למעלה ושל אלה הנמצאים למטה? הפוליטיקה של רוחות הרפאים המטרידות ביותר? הפוליטיקה של הסימפטום?

הבה נראה,

אני רוצה שהדיון יתנהל בהתאם ל-*affectio societatis* [רוח של שיתוף פעולה וכבוד הדדי] שלנו וללוגיקה של אסכולה אחת – טראנס-לאומית, טראנס-לשונית, טראנס-זהותית – שכל כך יקרה לנו.

בברכה לבבית,

מיקל באסולס

נא לשלוח טקסטים, 6,000 תווים לכל היותר, בעבור "הדיון על ונצואלה" אל:

m. bassols@mac.com; guybriole@orange.fr

תרגמה: סולי פלומנבאום

אורית וויס

קריאה:

מאמר מערכת 2

הדיון על ונצואלה החל בקצב ובעוצמה התואמים את חשיבותה של המשימה: ליזום ולקיים באסכולה שלנו חשיבה אפיסטמית ופעולה פוליטית לנוכח המציאות ש"סימפטום ונצואלה" – הרשו נא לי לקרוא לזה כך – העמיד על סדר היום. אכן, קיימים חילוקי דעות, תגובות חפוזות ורגעי השהיה; ישנם אורות וצללים; רבים מהם, ללא ספק, קשורים ל"קריאה נגד MLP" שהוצהרה בצרפת. אין פלא בכך: הטקסטים שבגיליון שני זה, שנערך ויוצא לאור בהתאם לקצב האירועים, מעידים על העמדות השונות הקיימות ועל ההדים שהם מעוררים. הבה נקווה שה-*affectio societatis* המאפיין את האסכולה האחת ידע להפוך את המציאות הזאת ואת הדיון הזה למצפן טוב שיראה לנו את הכיוון.

גילוי הדעת שז'אק-אלן מילר פרסם בימים אלה, שהופץ גם כאן, מקדם את התנועה הנקראת לעת עתה "רשת אלפא" ומצביע על משימה לטווח ארוך מאוד. היא לא מתרחקת ואינה סוטה מהדיון שעלינו לדעת לנהל במדיום הזה. על כן, אני קורא לכם להמשיך להשתתף בו עם התרומות שלכם.

הדיון על ונצואלה יתנהל בקצב לא תקופתי ולא סדיר, כפי שיידרש. גיליון שני זה מתפרסם ימים ספורים לאחר הגיליון הראשון, לאור המספר הרב של טקסטים מעניינים שאנחנו מקבלים. ניתן עדיפות לחברי AMP.

מיקל באסולס

נא לשלוח טקסטים, 6,000 תווים לכל היותר, בעבור "הדיון על ונצואלה" אל:

m.bassols@mac.com; guybriole@orange.fr

תרגמה: סולי פלומנבאום

קריאה: אורנה קסטל

מאמר מערכת 3

תרגמה: סולי פלומנבאום

עריכה: עומרי גילן

בעקבות הקמפיין שהושק נגד מרין לה פן, לא מזמן ציין ז'אק-אלן מילר בשטרסבורג שאי אפשר להסיר את התשוקות (שעליהן לא ניתן להחיל רציונלזציה כוללת) מהפוליטיקה. זאת הסיבה שבעקבותיה פילוסופים ותיאולוגים מתחו פעמים רבות ביקורת על הפוליטיקה, בתור שדה התשוקות המובילות בהכרח להרס. ובכל זאת, התשוקות נמצאות בראשיתה של כל פעולה פוליטית, והן נמצאות גם בפעולות שהובילו להבניות מוסדיות מוצקות ובעלות ערך רב. כך היה זה שבאמצעות התשוקות האלה גם כן נבנה ה-AMP והאסכולה האחת שאינה משלימה אותו. על כן, לא נראה כי ניתן להסיר בקלות מהדיון שלנו את שלוש התשוקות של ההווייה: השנאה, האהבה, הבורות.

הפוליטיקה של הסימפטום שהפסיכואנליטיקאי לומד מתוך ניסיון אמורה להיות מונחית על-ידי שימוש בתשוקות שיהיה קשוב לתוצאות שלהן ושלא יסמוך על הכוונות המשוערות שלהן, לא משנה אם יראה אותן כטובות או רעות. זה ההבדל בין האתיקה של הכוונות, שהן לעולם לא ודאיות, לבין האתיקה של התוצאות, שכל אחד צריך תמיד ליטול אחריות עליהן. אם כן, הדיון הזה יהיה בהחלט יקר ערך לכולנו, משני צדי האוקיינוס האטלנטי.

אפילו אם ימיו של הדיון על ונצואלה ספורים, עד סופו של חודש זה, כפי שצינו בהודעה השנייה של AMP, גודש המסרים שקיבלנו ותדירותם מצביעים על משהו מעבר לכך, ועלינו לדעת ליטול אחריות גם עליו. בברכה לבבית,

מיקל באסולס

נא לשלוח טקסטים, 6,000 תווים לכל היותר, בעבור "הדיון על ונצואלה" אל:

m.bassols@mac.com; guybriole@orange.fr